ముసలి మొగుళ్లు—

పడుచు పెళ్లాలు

వసుంధర

సోంబాబు మంచంమీద నడ్డి వాల్చేసరికి కళ్ళు మూసుకు పోయాయి. లోపల్నుంచి మరచెంబుతో నీళ్ళు తెచ్చిన అతడి భార్య చంప చెంబును బల్లమీద పెట్టి భర్తను చేత్తో కదుపుతూ—"ఏమండీ—అప్పుడే అంత మొద్దు నిద్దరేంటండీ—" అంది.

సోంబాబు విసుగ్గా—"అబ్బ—నన్ను పడుకోనీ—" అన్నాడు.

"కర్మ—ముసలి మొగుణ్ని కట్టుకున్నాక తప్పుతుందా? కాస్త పక్కకైనా జరగండి—" అంది చంప.

ముసలి మొగుడు అన్నమాట వినగానే సోంబాబు మత్తు వదిలిపోయింది. అతడు చటుక్కున లేచి కూర్చుని "యాభై ఏళ్ళకే నేను ముసలివాణ్ణయిపోయానా? మా ఆఫీసులో అడుగు నా సంగతి—పాతికేళ్ళ కుర్రాళ్ళ

కంటె చలాకీగా పనిచేస్తాను—" అన్నాడు.

"మరి ఇంట్లో అలా వుండరేం?" అంది చంప.

"ఇంట్లోనా — ఇంట్లో ఏమగాడైనా ఇలాగే వుంటాడు...."

"నాకు మాత్రం మీ రిలాగుండడం నచ్చలేదు—మీ కోసం కళ్ళు కాయలు కాచేలా ఎదురుచూస్తూంటే మీరు వచ్చి ప్రేమగా ఒక్క మాటైనా అనరు. పేపరు చూసుకుంటారు. అరుగుమీద చేరి వాళ్ళతోనూ వీళ్ళతోనూ పనికిరాని కబుర్లు చెబుతారు. ఆ తర్వాత భోంచేయగానే పడక—ఆ పడుకున్నది మళ్ళీ తెల్లవారి ఏడయ్యేదాకా లేవరు. అసలు మీరు పెళ్ళెందుకు చేసుకున్నారండీ?" అంది చంప.

సోంబాబుకు తాను పెళ్ళెందుకు చేసుకున్నాడో తెలుసు. కానీ అది భార్యకు చెప్పుకోలేదు.

సరిగ్గా రెండు సంవత్సరాల క్రితం అతడి భార్య పోయింది. అతడికో కూతురు, కొడుకు. ఇద్దరికీ పెళ్ళిళ్ళయి పోయాయి. ఇద్దరూ దూరప్రాంతాల వున్నారు. తల్లి పోయినప్పుడు వాళ్ళిద్దరూ వచ్చి భోరున ఏడ్చారు. ఇద్దరూ కూడా తండ్రిని ఉద్యోగం మానేసి తమతో వచ్చి వుండమని అన్నారు.

కూతురు దగ్గర వుండకూడదని సోంబాబుకు తెలుసు. మనశ్శాంతికోసం అతడు ఓ రెండు నెలలు సెలవుపెట్టి కొడుకు దగ్గరకు వెళ్లాడు. అప్పుడే అతడికో పరమ సత్యం తెలిసింది.

సంసార జీవితం ప్రారంభించినాక కొడుకు తనకు పరాయివాడే అవుతాడు. తను డబ్బు యివ్వగలిగితేనే ఆ యింట్లో తనకు గౌరవం వుంటుంది.

కొడుకు, కోడలు, పిల్లలు ఓ గిరి గీసుకుని అందులో బ్రతుకుతున్నారు. వారి సంసారంలో సోంబాబు ఇమడ లేకపోయాడు. అతడు తన సెలవును తగ్గించేసుకుని తిరిగి తన ఊరు చేరుకున్నాడు. అప్పుడతడికి భార్య అవసరం తెలిసివచ్చింది.

ఆ యింట్లో తనకెప్పుడూ లోటు జరుగలేదు. తన కెప్పుడేం కావాలో అన్నీ అడక్కుండానే అమర్చి పెట్టేది భార్య. ఆ యింట్లో మసలుతూంటే అనుక్షణం భార్యలేని లోటు ఫీలవుతున్నాడతడు.

ఈలోగా బంధువుల ఒత్తిడి ప్రారంభమయింది రెండో పెళ్ళి చేసుకోమని. మొదట్లో ప్రతిఘటించాడు సోంబాబు.

ఒనాయనకు పాతిక్కిపైనా ముప్పైకు లోపూవుండే కూతురుంది. ఆమె చక్కని చుక్కే గానీ డబ్బులేక పెళ్ళికావడంలేదు. ఆమె పేరు చంప. చంప చెల్లెలిని యెవడో ప్రేమించాడు. అక్క పెళ్ళికోసం ఆమెదీ ఆగి పోవలసి వచ్చింది. చంప తండ్రి సోంబాబు చుట్టూ తిరగ సాగాడు. సోంబాబు కాస్త మెత్తబడి అమ్మాయి అభి ప్రాయం అడగాలి అన్నాడు.

సోంబాబు, చంప ఏకాంతంలో మాట్లాడుకున్నారు. అప్పుడు చంప తొలిచూపులోనే సోంబాబును ప్రేమిం చేశానని చెప్పింది. అతడి వయసు యాభైకి ఒకటి తక్కువంటే నమ్మలేనంది. అయినా అంతకంటే ఎక్కువ వయసులో ధర్మేంద్ర హేమమాలినిని చేసుకున్నాడంది. ఆమె మాటలు సోంబాబుకు బాగా నచ్చాయి.

అన్నింటికీ ఆలోచించి సోంబాబు ఎదురింట్లో ప్రకాశరావు వుంటున్నాడు. ఆయన కిప్పుడు యాభై అయి రేండ్లు. ఏడాది

క్రితం ఆయన మూడో పెళ్ళి చేసుకున్నాడు. ఆయన మూడో భార్య చంపకన్న చిన్నది. ఆయన చూపులకు తనకంటె పెద్దవాడిలా గుంటాడు. ఆయనకున్నదీ తనకు లేనిదీ డబ్బు మాత్రమే! ఏడాదిగా చూస్తున్నాడు— వారి సంసారం ఎంతో అన్యోన్యంగా వుంటున్నది.

మొత్తంమీద సోంబాబు చంపను పెళ్ళిచేసుకున్నాడు. పెళ్ళిచేసుకున్నాక తప్పుచేశానన్న భావం కలిగి ఓ ఏడాది పాటు చంపను అన్నివిధాలా సుఖపెట్టాలని ప్రయత్నించాడు సోంబాబు. అప్పుడు సోంబాబు రెండు విషయాలు గ్రహించాడు.

ఏటికి ఎదురీదడం కష్టం. నిండు యవ్వనంలో వున్న చంపకు శారీరకంగా పరిపూర్ణ తృప్తి కలిగించడం తన వల్లకాదు. ఇది మొదటిది. రెండవదేమిటంటే తనేమీ తప్పుచేయలేదు. పెళ్ళిచేసుకోవడంద్వారా చంపకు కన్నె చెర తొలగించాడు. అందుకామె తనపట్ల కృతజ్ఞతా భావం కూడా కలిగివుంది.

చంప అతడిని ఎప్పుడూ ఏమీ అనేదికాదు. తన అశక్తత తెలిసేక సోంబాబును ఉదాసీన భావం ఆవహించింది. ఆమెను వివాహమాడిన రెండు సంవత్సరాలకే మానసిక వ్యథో మరేకారణమో తెలియదుకానీ ఆయన జుత్తు ఒక్కసారిగా తెల్లబడిపోయింది.

"మీరు జుత్తుకు నల్లరంగు వేసుకోండి—" అంది చంప.

"నా వయసు తెలిసే నన్ను పెళ్ళిచేసుకున్నావు. అదింకా దాచడమెందుకూ?" అన్నాడు సోంబాబు.

"రామారావూ, నాగేశ్వరరావూ అరవై ఏళ్ళొచ్చినా పడుచు పాత్రాళ్ళ వేషాలేస్తున్నారు. ప్రజలకు వాళ్ళ

వయసు తెలుసుగదా అని మేకప్ మానేస్తున్నారా? శ్రీదేవి, జయసుధల పక్కన జోడుగా కనబడడంకోసం తగిన మేకప్ చేసుకుంటున్నారు. మీరూ అలాగే నా పక్కన నా భర్తగా కనబడడంకోసం జుత్తుకు రంగేసుకోవాలి. లేకపోతే అందరూ మనని భార్యాభర్తలనుకోరు. మనని చూసినవారందరూ ఆ జంట బాగున్నదని అనుకోవాలి—" అన్నది చంప.

ఈ మాట సోంబాబుకు నచ్చింది. అయినప్పటికీ—"చూడు జుత్తు రంగువేసుకుంటే మాత్రం నా వయసు దాగుతుందా?" అన్నాడు.

"ఎందుకు దాగదు?" అని చంప అతడివంక అదోలా చూసి "అసలు మిమ్మల్ని చూడగానే నాకేమనిపిస్తుందో తెలుసా?" అన్నది.

"చెప్పు!"

"నన్నేడిపించడంకోసం మీరు జుత్తుకు తెల్లరంగు వేసుకున్నారని!"

ఈ మాటకు సోంబాబు ఉబ్బిపోయాడు. అయితే అతడికి జుత్తుకు రంగువేసుకోవడమంటే భయం. అలా చేయడంవల్ల క్యాన్సర్ వచ్చే అవకాశమున్నదని ఎవరో అన్నారు. ఈ మాట పైకి అని భార్యకు చెప్పడం అతడికి ఇష్టంలేదు. అందుకని—"నీకు నా ముసలిరూపు నచ్చడంలేదు. ప్రేమకు బాహ్యరూపంతో నిమిత్తంలేదు. ప్రేమ మానసికం. ఉదాహరణకు ఎదురింటి ప్రకాశరావుగారి భార్య చూడు—" అన్నాడు సోంబాబు.

"ఎవరూ ఆ కోమలి సంగతేనా మీరు చెప్పేది!" అన్నది చంప.

"ఆవిడ పేరు కోమలా? ఆ విషయం నాకు తెలియదు"

అన్నాడు సోంబాబు. ఆ వీధిలోని అందరి ఆడవాళ్ళ పేర్లూ అతడికి తెలుసును. అయినా తెలియదనడంద్వారా భార్య మనసును కొంత సంతోష పెట్టగలనని అతడను కుంటాడు.

చంపకూ ఆ కోమలి విషయం ఆశ్చర్యంగానే వున్నది. ఆ భార్యాభర్తలిద్దరూ యెప్పుడూ యెంతో అన్యోన్యంగా వుంటారు. చూడ్డానికి కోమలి మరీ చిన్నపిల్లలా ఆ ముసలాయనకు మనుమరాలిలా వుంటుంది. కానీ కోమలి ఆయనవంక ప్రణయపూర్వకమైన ఆరాధనాభావంతో చూస్తుంది. ఆయన ఏదైనా మాటంటే సిగ్గుపడిపోతుంది. ఆ సిగ్గు సిగ్గుకే అందాన్నిస్తుంది.

కోమలి ఎప్పుడూ ఖరీదైన బట్టలు కడుతుంది. మెడలో నగలుంటాయి. ఆమెను చూడగానే గొప్పింటి మనిషని తెలిసిపోతుంది. ఆ డబ్బు, హోదాకోసం ఆమె ప్రకాశరావుపట్ల అంతటి ప్రేమను నటిస్తున్నదా?

"మనకు వాళ్ళ విషయం వద్దు. మీరు మాత్రం ముసలి మొగుడిలావుంటే నాకు నచ్చదు—" అన్నది చంప.

ఆమె ప్రోత్సాహం అతడిమీద ఎక్కువగా పనిచేసేది కాదు. ముసలి మొగుడంటేమాత్రం అతడు కాస్త ఉడుక్కుంటాడు.

ఇప్పుడు చంప—"మీరు పెళ్ళెందుకు చేసుకున్నారండీ?" అనడిగింది. అందుకు ఓ కొత్త జవాబు ఇవ్వాలనుకున్నాడు సోంబాబు.

"ఆ ప్రకాశరావెందుకు చేసుకున్నాడో నేనూ అందుకే!"

చంప భర్తవంక చురుగ్గా చూసి—"ఇందుకు మాత్రం నేనొప్పుకోను. ఆ ప్రకాశరావుకూ మీకూ పోలికలేదు—".

అన్నది.

సోంబాబు ఉలిక్కిపడి—"ఎందుకని?" అన్నాడు.

"ఆయనకు డబ్బున్నది. డబ్బుతో కొనలేనిదేమున్నది ఈ రోజుల్లో!"

సోంబాబు చిరాగ్గా — "డబ్బుతో యేమైనా కొనవచ్చునేమోగానీ — పోయిన యౌవనాన్ని కొనలేదు కదా—" అన్నాడు.

"ఎందుకు కొనలేదు? ఆయ నిప్పుడదే చేస్తున్నాడు."

"అంటే?" అన్నాడు సోంబాబు ఆశ్చర్యంగా.

"కొద్ది మాసాల్లో ప్రకాశరావుగారి రూపురేఖలు పూర్తిగా మారిపోతాయి. ఆయన పాతికేళ్ళ యువకుడిగా తయారవుతాడు. అందుగురించి ఆయన లక్ష రూపాయలు వెచ్చిస్తున్నాడు. మీరాపని చేయగలరా?"

"యాభై అయిదేళ్ళ మనిషి ఇరవై అయిదేళ్ళ మనిషిగా మారడమా—ఇది నమ్మదగిన విషయమేనా?" అన్నాడు సోంబాబు.

"ఏమో—ఈ విషయం నాకా కోమలి చెప్పింది—" అన్నది చంప.

2

"మీరు మీరేనా?" అంది కోమలి సిగ్గుపడుతూ.

"ఏం?" అన్నాడు ప్రకాశరావు.

"మరీ అంతబలంగా కౌగలించుకుంటే నా ఒళ్ళు హూనమైపోయింది—" అన్నది కోమలి ఇంకా సిగ్గుపడుతూనే.

ప్రకాశరావు గర్వంగా భార్యవంక చూసి—"నిజంగా నీ ఒళ్ళు హూనమైపోయిందా?" అన్నాడు.

"అవును—ఏం?" అంది కోమలి.

"నాకు ఏమీ విశేషమనిపించలేదు. ఎప్పటిలాగా మామూలుగానే దగ్గరగా తీసుకున్నాను. అంతే!" అన్నాడు ప్రకాశరావు.

కోమలి ఆశ్చర్యంతో కళ్ళు రెపరెపలాడించి-"అయితే మరి మీ చేతుల్లోకి అంతటి బలం ఎలా వచ్చిందండీ!" అంది.

"నిన్న రాత్రి ఆ మందు వేసుకున్నాను-" అన్నాడు ప్రకాశరావు.

"అంటే ఆ మందు పనిచేస్తున్నదన్నమాట...." అన్నది కోమలి.

ప్రకాశరావు కళ్ళలో ఓ వింత మెరుపు మెరిసింది— "కోమలీ! ఓసారి అద్దం ఇలా పట్రా—" అన్నాడు.

కోమలి వెంటనే లోపలకు వెళ్ళి అద్దం తెచ్చింది.

ప్రకాశరావు తన ముఖాన్ని అద్దంలో చూసుకుంటూ మళ్ళీ నిరుత్సాహపడ్డాడు—"కోమలీ! నా ముఖం నాకు యెప్పటిలాగానే కనబడుతున్నది—"

కోమలి ఆయనవంకనే చూస్తూ—"అలా దిగులు పడతారేమండీ—ముందు శరీర బలం గురించి చూసుకోండి. సదానందం యింకా మీకు హార్మోన్ ట్రీట్‌మెంట్ ప్రారంభించలేదుగదా—మీ శరీరంలో భౌతిక మార్పులు అప్పుడే కదా కనబడతాయి—" అన్నది.

ప్రకాశరావు ఎదురుగా బల్లమీద వున్న ఆల్బంతీసి తెరిచి—"నేను మళ్ళీ నిజంగా ఇలాగే అవుతానన్న నమ్మకం నాకు కలగడంలేదు—" అన్నాడు.

కోమలి ఆయన్ను సమీపించి వెనుకనుంచీ ఆయన భుజాలమీదుగా చేతులు సాచి ఫోటోను చూస్తూ— "ఇప్పటికీ మీరు నాకు అంత అందంగానూ కనిపిస్తు

న్నారు. మీ రెండుకు దిగులుపడతారో నాకు తెలియదు-" అన్నది.

"నువ్వు చాలా మంచిదానివి కోమలీ! అందుకే నీ కోసమే నేనీ నిర్ణయం తీసుకున్నాను. సదానందం నాకు మాట ఇచ్చాడు. ఇది నేను పాతికేళ్ళప్పుడు తీయించుకున్నప్పటి ఫోటో! నా రూపం మొత్తం ఇలా మారిపోతుందంటున్నాడతను. అదే జరిగితే నా అంత అదృష్టవంతుడీ ప్రపంచంలో వుండడు—" అన్నాడు ప్రకాశరావు.

"అదృష్టం మీదికాదు—నాది!" అన్నది కోమలి.

ప్రకాశరావు ఆల్బంలోంచి ఫోటో బయటకు తీసి పదేపదే దానికంక చూసుకుంటూ—"ఆ రోజుల్లో ఆడపిల్లలు చాలామంది నన్ను కల్లో వేసుకోవాలనీ, నన్ను మంచి చేసుకోవాలనీ చూస్తూండేవారు. యౌవనం ఇంత అశాశ్వతమైనదని అప్పట్లో నాకు తెలియక మహా గర్వపడుతుండేవాణ్ని—" అన్నాడు.

ఫోటోలో ప్రకాశరావు సినీ హీరోలా వున్నాడు. ముఖంలో చెరగని చిరునవ్వు వున్నది. నిజం చెప్పాలంటే ఫోటోలో ప్రకాశరావుకూ ఈ ప్రకాశరావుకూ పోలికలే లేవనిపిస్తాయి.

"యౌవనం అశాశ్వతమైనది కాదని సదానందం అంటున్నాడు. మనిషికి ఆయువును పొడిగించలేముకానీ యౌవనం పొడిగించడం అసాధ్యంకాదని అతడంటున్నాడు. చూద్దాం — ఏం జరుగుతుందో!" అన్నది కోమలి.

ప్రకాశరావు ఫోటోనూ, ఆల్బంనూ బల్లమీద పెట్టి మళ్ళీ కోమలిని దగ్గరగా లాక్కున్నాడు. కోమలి విడి

పించుకుందుకు ప్రయత్నిస్తూ—"ఇలా మీరు మీ బలాన్ని నామీద ప్రదర్శించాలనుకుంటే—మిమ్మల్నామందు వేసుకోనివ్వను—" అన్నది.

ప్రకాశరావు ఆశ్చర్యపోతూ ఒకసారి తన చేతుల వంక చూసుకుని—"నిజంగా ఈ చేతుల కిప్పుడంత బలం వచ్చిందా?" అని మనసులో అనుకున్నాడు.

3

"నువ్వు చెప్పింది మావారికి చెబితే నమ్మలేదు—" అన్నది చంప.

"మీ వారికీ విషయం చెప్పొద్దన్నాగా — యెందుకు చెప్పావు?" అంది కోమలి చిరుకోపంతో.

"అనుకుంటాంకానీ రహస్యాల్ని భర్తనుంచి దాచడం ఆడదానికి వీలుకాదు. యేదో క్షణంలో చెప్పాలనిపిస్తుంది. నీ సంగతి చెప్పు. నువ్వు నీ భర్తనుంచి రహస్యాల్ని దాచగలవా?" అనడిగింది చంప.

కోమలి తడబడుతూ-"ఏమో-ఇంతవరకూ రహస్యాలే నాకెదురు కాలేదు—ఎలా చెప్పగలను?" అన్నది.

"అదిసరే—మా ఆయన చెప్పిందాంట్లో నాకు సబబు కనబడింది. ఆ సదానందం మీవారిని మోసం చేస్తున్నాడు. ఉత్త పుణ్యాన లక్షరూపాయలు నష్టపోవడం మంచిదికాదు. యెందుకైనా మంచిదని నిన్ను హెచ్చరిద్దామని వచ్చాను—" అన్నది చంప.

కోమలి నవ్వి.— "సదానందం సంగతి తెలిస్తే నువ్వీ మాట అనుందేదానివి కాదు—" అన్నది.

"పోనీ ఆ వివరాలు చెప్పకూడదమ్మా!" అన్నది చంప.

"సదానందంగారికి ఐహిక సుఖాలమీద మోజు లేదు. చిన్నతనంనుండీ విరాగిలా పెరిగాడు. కొంతకాలం

మహేష్ యోగివద్దకు వెళ్ళి యోగం కూడా నేర్చుకున్నాడు. అప్పుడే హిమాలయ ప్రాంతాల్లో సాధువు పరిచయమై అతడికి కాయకల్ప చికిత్స నేర్పాడు. కానీ అడ్డమైన వాళ్ళకీ ఆ చికిత్స చేయవద్దనీ — సత్కార్యం అనిపించి నప్పుడే అది చేయాలనీ సాధువు అతడికి చెప్పాడు. యోగాభ్యాసానికి వెళ్ళక పూర్వం సదానందానికి వైద్య శాస్త్రంలో కొంత ప్రవేశముంది. పేరున్న ఓ డాక్టరు వద్ద అతడు రెండు సంవత్సరాలు కంపౌండర్ గా పని చేశాడు. ఇటీవల అతడి తండ్రికి ఆర్థికంగా యేవో చిక్కులువచ్చి ఓ లక్షరూపాయలు అవసరం వచ్చాయి. అతడు నాకు చిన్నప్పట్నించీ తెలుసు. నేనంటే ఎంతో అభిమానం. అందువల్ల యిటు చిన్ననాటి స్నేహితురాలికి మేలు చేసినట్లూ వుంటుంది—అటు తన తండ్రికి సాయ పడినట్లూ వుంటుందని అభిప్రాయపడి అతడిందుకు పూనుకున్నాడు. అతడిలా అంగీకరించడంవల్లనే అసలు నేను అయన్ను వివాహం చేసుకున్నాను—" అన్నది కోమలి.

"అంటే?"

కోమలి తన కథను చెప్పింది.

ఇది సుమారు మూడు సంవత్సరాలనాటి మాట!

కోమలికి తలిదండ్రులులేరు. బంధువుల ఇంట హీనంగా బ్రతుకుతున్నది. సదానందానిది ఆమె పక్కిల్లు. అతడికీమె పరిస్థితి చూస్తే జాలి వుండేది. తనే విరాగి కనుక అయ్యుండకపోతే కోమలిని వివాహం చేసుకుని వుండేవాడినని అతననేవాడు. తను కాయకల్ప చికిత్స నేర్చుకుని వచ్చేక అతడు కోమలికి ధైర్యం చెప్పాడు. ఎందుకంటే కోమలి అందం కారణంగా బంధువుల యింట్లోని ఇద్దరమ్మాయిలకు పెళ్ళికావడం కష్టంగా వున్నది. త్వరగా

కోమలిని యే ముసలివాడికో కట్టబెట్టాలని వారు చూస్తున్నారు. అలా వచ్చింది ప్రకాశరావు సంబంధం.

సదానందం కోమలిని ఓదార్చి ఈ పెళ్ళికి ఒప్పుకోమని చెప్పాడు. ఆమె ఒప్పుకోకపోయినా ఆ పెళ్ళి జరుగుతుంది. అందుకే తానీ సంబంధాన్ని ఒప్పుకున్నట్లు చెప్పింది.

ప్రకాశరావుకూ కోమలికీ పెళ్ళి అయిపోయింది.

ప్రకాశరావు ఆమెను తనవారిమధ్యకు తీసుకుని వెళ్ళలేదు.

"ఈ వయసులో పెళ్ళిచేసుకున్నానంటే మా వాళ్ళు హర్షించరు. నా పిల్లలందరూ ఎదిగి వాళ్ళ వ్యవహారాలు వాళ్ళు చూసుకుంటున్నారు. వాళ్ళకు అప్పజెప్పవన్నీ అప్పజెప్పేసి కొంత డబ్బు తెచ్చుకుని వాళ్ళతో తెగతెంపులు చేసుకుని శాశ్వతంగా నీ దగ్గరకు వచ్చేస్తాను. మనమిద్దరం యెవరితోనూ నిమిత్తం లేకుండా స్వతంత్ర జీవనం చేయవచ్చు—" అన్నాడాయన.

కోమలి, ఆయన కలిసి ఊళ్ళో కాపురంపెట్టారు. వారానికి రెండు రోజులు ఆయన తనవారిమధ్యకు వెళ్ళి వస్తూండేవాడు. ఆరునెలల్లో ఆయన సుమారు ఏడెనిమిది లక్షల క్యాషుతో కోమలివద్దకు వచ్చేశాడు.

అప్పుడు సదానందం ఆయన్ను కలుసుకున్నాడు. ప్రకాశరావు వైద్యానికి సిద్ధపడ్డాడు. ఆ ఊరినుంచి ఈ ఊరు మకాం మార్చడం జరిగింది.

"తన ఎత్తు ధనంపోసినా ఇంకెవరికీ సదానందం కాయకల్ప చికిత్స చేయడు—" అన్నది కోమలి.

చంప ఆశ్చర్యంగా "నువ్వు నమ్ముతున్నావా—నీ భర్త తిరిగి యువకుడిలా మారగలడంటే—" అన్నది.

"రూపం మారకపోయినా—అప్పుడే కొన్ని మందుల ప్రభావం ఆయనపై కనిపిస్తున్నది. నావద్ద ఆయన యువతులకంటె ఉత్సాహంగా వుంటున్నాడు—"

"అలా ఎలా చెప్పగలవు? యువతులెంత ఉత్సాహంగా వుంటారో నీకేమీ అనుభవం లేదుగదా!" అన్నది చంప.

"మందు వేసుకున్న తర్వాత ఆయనలో వచ్చిన మార్పునుబట్టి నేనూహించాను—" అన్నది కోమలి. కానీ ఆమె తడబడుతూ—"నువ్వనేదాకా నాకు స్ఫురించనే లేదు. ఆడవాళ్ళు మాటలను చాలా జాగ్రత్తగా తూచి తూచి వాడాలి. ఆయనలో వచ్చిన మార్పు గురించి నీతో అన్నట్లే ఆయనతో అన్నాను. అదృష్టంకొద్దీ ఆయన నీకులా అడగలేదు. అలా అడిగితే సిగ్గులో నా కళ్ళు చచ్చిపోతుంది—" అని కూడా అన్నది.

"మొత్తంమీద మీ కథ విచిత్రంగా వున్నది—" అన్నది చంప.

కోమలి లేచివెళ్ళి ఓ ఫోటో తీసుకుని వచ్చి—"ఆయన ఇలా మారిపోతే ఇంకా విచిత్రంగా వుంటుంది కదూ—" అన్నది.

చంప ఆశ్చర్యంగా—"వయసు మనుషుల రూపాన్ని ఎంత దారుణంగా మారుస్తుంది? ఈ ఫోటోలోని మనిషి ఒకనాటి మీవారంటే నమ్మడం చాలా కష్టం—" అన్నది.

"రోజూ చూస్తున్న నాకే నమ్మకం కుదరదు. నువ్వాలాగనడంలో ఆశ్చర్యమేముంది? అయితే నాకు తెలిసినవాళ్ళలో ఒకరిద్దరు వయసులో పూర్తిగా మారిపోవడం నాకు బాగా తెలుసు—" అన్నది కోమలి.

"మీ ఆయనలో మార్పు తెచ్చిన మందు కాస్త నాక్కూడా ఇవ్వకూడదూ—యువకుల ప్రవర్తన ఎలా వుంటుందో తెలుసుకుంటాను—" అన్నది చంప.

కోమలి ఓ క్షణం ఆలోచించి నెమ్మదిగా లోపలికి వెళ్ళింది. తర్వాత ఆమె గోళీకాయంత మాత్రతో తిరిగి వచ్చింది. అది చంపకు ఇస్తూ—"దీని ప్రభావం అమోఘమైనది. అయితే మీవారికోసం బలమైన ఆహారం తయారుచేసి వుంచు. లేనిపక్షంలో నీరసించిపోతాడు—" అన్నది కోమలి.

బలమైన ఆహారం విషయంలో కూడా కోమలి సలహా తీసుకున్నది చంప. ఆమె వెళ్ళేటప్పుడు—"రేపు మళ్ళీ వచ్చి మరో మాత్ర కావాలంటావు నువ్వు. నాకు తెలుసు. కానీ అది సాధ్యపడదు. లక్షరూపాయల వైద్యంలోని ఓ భాగమిది. నీమీద అభిమానంకొద్దీ ఈ మాత్ర ఇవ్వడమే నేను చేసిన తప్పు అని నేననుకో కూడదు. అందుకని ఇంక అడక్కు—" అన్నది కోమలి.

4

సాయంత్రం భర్త రాగానే ఆ విషయం అతడికి చెబుదామనుకున్నది చంప. కానీ అంతలోనే ఆమె ఆలోచన మారిపోయింది.

ముందుగా చెబితే భర్త ఆ మాత్ర వేసుకోనకపోవచ్చు. ఆయనకు అసలే కోమలి అంటే సదభిప్రాయం తగ్గింది—ముసలి భర్తను పడుచువాడిగా మార్చాలనుకోవడం పతివ్రతా లక్షణం కాదుట. భర్త ఎలా వుంటే అలాగే ప్రేమించి—అతడలాగే వుండాలని కోరుకోవాలంటాడు సోంబాబు.

ఇది ఒక కారణం. రెండవదేమిటంటే అటువంటి

మాత్ర ఒకటి వేసుకుంటున్నట్లు భర్తకు తెలియకూడదు. తెలిస్తే రెండువిధాల జరుగవచ్చు. ప్రకాశరావుమీద పనిచేసిన మందు తనమీద పనిచేయదా అని భర్త లేని శక్తిని ప్రదర్శించవచ్చును. ప్రకాశరావుకు కొత్తగా కలిగిన శక్తి ఏమీ లేదనీ అది కోమలి కల్పన అనీ చెప్పడం కోసం భర్త ఆ మందు ప్రభావాన్ని నొక్కి పెట్టవచ్చును.

భర్తకు చెప్పకుండానే ఆ మందు ఇవ్వాలని నిర్ణయించుకున్నది చంప. యెన్నడూ లేనిది ఆమె భర్తకోసం ఆ రోజు సాయంత్రం ఉప్మా టిఫిన్ చేసింది. ఉప్మాలో జీడిపప్పు, వేరుశనగ గుళ్ళు కూడా వేసింది. కోమలి చెప్పినవిధంగా బాదంహల్వా చేసింది. ఆ తర్వాత భర్త కోసం యెదురుచూస్తూ కూర్చున్నదామె.

సోంబాబు మామూలుగా ఆఫీసునుంచి వచ్చి మామూలుగా లేని ఇంటి పరిస్థితి చూసి కాస్త కంగారుపడ్డాడు.

"ఇవన్నీ ఏమిటి?" అన్నాడతను.

"మీకోసం ఉప్మా చేశాను. మొదటి ముద్ద నేనే తినిపిస్తాను—" అన్నది చంప. మొదటి ముద్దలో ఆమె కోమలి ఇచ్చిన మాత్రను వుంచింది.

ఇదంతా దేనికి దారి తీస్తుందోనని భయపడుతూనే సోంబాబు ఉప్మా తిన్నాడు. ఆపైన బాదంహల్వా పుచ్చుకున్నాడు. తర్వాత మామూలుగా పేపరుతీశాడు. చంప అతడేం చేస్తాడోనని ఓరకంట చూస్తున్నది.

సోంబాబు కాసేపు శ్రద్ధగానే పేపరు చదివాడు. చదువుతూ చదువుతూ మధ్యలో ఓసారి భార్యవంక చూశాడు. అప్పుడు చంప పత్రిక చూస్తున్నది. ఆమె పైట జారి ఉన్నది. ఆ యింట్లో అది సహజమైన దృశ్య

మేమీ కాదు.

సోంబాబు ఓసారి చంపవంక చూసి మళ్ళీ పేపరు వంక చూశాడు. పేపర్లో అతడి దృష్టి వార్తలమీదకు వెళ్ళలేదు. ఏదో బ్రాసియర్ కంపెనీ అడ్వర్టయిజ్మెంట్! చక్కని అంగసౌష్టవంగల వనిత బ్రా ధరిస్తున్నది!

సోంబాబు మళ్ళీ భార్యవంక చూశాడు. చూపుల నతడు మరల్చుకోలేక పేపరును మడిచి లేచాడు. నెమ్మదిగా చంపను సమీపించాడు.

చంపకు జరుగుతున్నదంతా తెలుసు. కానీ తెలియనట్లే ఆమె పత్రికవంకే చూస్తున్నది. అతడామె భుజంమీద చేయి వేశాడు.

ఉలిక్కిపడినట్లు లేచిందామె.

అంతే! అంతవరకూ తానెరుగని బిగి కౌగిలి....

చంప ఆశ్చర్యపోయింది....

సోంబాబు కనులలో కాంతి.... చేతుల్లో బలం....

ఈ మార్పు ఒక్క క్షణంలో వచ్చింది. ఇదంతా ఆ మందు ప్రభావమే?

ఆ రోజు చంపకు కలిగిన సంతోషమింతా అంతా కాదు.

రాత్రి తొమ్మిది గంటలకు సోంబాబు—"చంపా! భరించలేని నీరసం. ఆకలి విపరీతంగా వేస్తున్నది...." అన్నాడు.

సాయంత్రం టిఫిను తింటే రాత్రికి భోం చేయలేదు సోంబాబు. అతడికి భోజన పుష్టిలేదు, ఎక్కువతింటే హరాయించుకునే శక్తిలేదు.

సాయంత్రం జీడిపప్పు ఉప్మాతిని మళ్ళీ కాసేపటి

లోనే ఆకలి అంటున్నాడు. ఇదంతా మందు ప్రభావమేనా?

"భోజనం సిద్ధంగా వున్నది...." అన్నది చంప.

ఆమె చేసిన ఏర్పాట్లు చూసి ఆశ్చర్యపోయాడు. అయితే ఆమెను ప్రశ్నించే ఓపిక లేదతడికి. షడ్రసోపేతంగా వడ్డించబడిన — భోజనాన్ని అతడు ఆవురావురుమంటూ తిన్నాడు.

రాత్రి ఇద్దరూ నిద్రకుపడ్డారు. సోంబాబుకు మళ్ళీ గాఢమైన కాంక్ష కలిగింది. తనలో యేం మార్పు వచ్చిందో, తనకేమయిందోనని ఆతడాలోచించడం లేదు. ఆ మార్పు అతడికీ, భార్యకూ సంతోషంగానే వున్నది.

ఆ రాత్రి భార్యాభర్తలిద్దరకూ కూడా ఒళ్ళు తెలియని నిద్రపట్టేసింది. మర్నాడుదయం యెనిమిదిదాకా ఇద్దరకూ మెలకువ రాలేదు.

అప్పుడైనా మెలకువ రాకపోయేది.

పాలవాడు తలుపుతట్టి విసిగిపోయి పక్కవాళ్ళింట్లో పాలుపోసి వెళ్ళాడు.

పక్కవాళ్ళు కూడా కాసేపు చూసి చూసి—యెనిమిదయ్యాక తలుపు తట్టారు.

అప్పుడైనా చంపకే మెలకువ వచ్చింది. సోంబాబు ఇంకా ఒళ్ళు తెలియకుండా నిద్రపోతున్నాడు. చంప లేచివెళ్ళి పాలు తీసుకుంది.

"ఏమిటమ్మా విశేషం—యెప్పుడూ లేనిది—ఇంతసేపు నిద్రపోయారు?" అన్నది పక్కింటావిడ. యెన్నడూలేనిది చంప ఆ మాటలకు సిగ్గుపడింది.

చంప త్వరత్వరగా కాలకృత్యాలు తీర్చుకుని కాఫీకి నీళ్ళుపడేసి భర్తను లేపింది. సోంబాబుకు మత్తు వదల

డానికి చాలా సేపు పట్టింది. లేచాక అతడు టైము చూసుకుని కంగారుపడి త్వరత్వరగా తెమిలిపోయాడు.

అతడు స్నానంచేసి రాగానే భార్య అతడికి కాఫీ అందించింది.

కాఫీ అందుకుంటూ భార్య ముఖంలోకి చూసి ఉలిక్కిపడ్డాడు సోంబాబు. ఆమె కళ్ళలో అంతకాలం తాను చూసి ఎరుగని మెరుపు వున్నది.

ఆ మెరుపు అతణ్ని గతంలోకి పంపింది.

నిన్న తనకు ఏమయింది?

తనకు ఏమైనప్పటికీ అందు గురించి ఎంతో కొంత భార్యకు తెలుసు. ఇంటికి రాగానే టిఫిను, బాదం హల్వా! రాత్రికి విందు భోజనం ...

తను అలా ప్రవర్తిస్తాడని ఆమెకు తెలుసా?

"చంపా!" అన్నాడతను.

"ఊఁ" అన్నదామె.

"నిన్న నువ్వు నాకోసం చాలా ఏర్పాట్లు చేశావు. విశేషమేమిటి?"

చంప మాట్లాడలేదు. విశేషమేమిటని చెబుతుంది?

"కారణం చెప్పాలి!" అన్నాడు సోంబాబు.

"నా విషయం నేను చెబుతాను. మరి మీ విషయం మీరు చెబుతారా?"

"నా విషయమంటే?"

చంప నవ్వి—"నిన్న మీరు మీరేనా?" అన్నది. అలా అన్నాక ఆమె సిగ్గుతో ముఖం కప్పుకున్నది.

ఆమె సిగ్గును చూస్తే సోంబాబుకు ముచ్చటేసింది. ఈ వయసులో భార్యను తెచ్చుకుని తాను పొరపాటు చేశాడా అని అప్పుడతడికి అనిపించింది. కానీ—నిన్న

తనకు జరిగిన ఏర్పాట్లు ఏదో కారణంగా జరిగాయి. ఆ కారణం చంపకు తెలుసు.

అతడు నొక్కించాడు. ఆమె నిజం చెప్పేసింది.

సోంబాబు ఉలిక్కిపడ్డాడు.

ఇది నిజమా? ఇది సాధ్యమా?

డబ్బుతో పోయిన యౌవనం దొరుకుతుందా?

సోంబాబు భార్యను దగ్గరగా తీసుకుని—"చంపా—నీకు చాలా చాలా థాంక్స్! నేనూ ఓసారి ఆ సదానందంతో మాట్లాడా లనుకుంటున్నాను. ఆ మందులో ఇంత ప్రభావమున్నదని తెలిసింది కాబట్టి— నేను నా శక్తినంతా ధారపోసి అయినా యెలాగో అలా అవసరమైన డబ్బు సంపాదిస్తాను. ఆ ప్రకాశరావు భార్యనడిగి నాకూ సదానందం చేత వైద్యం జరిగే ఏర్పాట్లు చేయించు—" అన్నాడు.

5

"ఈ విషయం నీ భర్తకెందుకు చెప్పావు?" అన్నది కోమలి చిరాగ్గా.

"ఆయనకు చెప్పకుండా ఎలా వుండగలను?" అన్నది చంప దీనంగా.

"చెబితే చెప్పావుగానీ సదానందం గురించి మీరింకేమీ ఆశలు పెట్టుకోకండి. నేను ముందే చెప్పాను. తన కాయకల్ప చికిత్స గురించి ప్రచారం జరుగడానికి సదానందం ఒప్పుకోడు. అతడా విద్యను డబ్బు గడించడంకోసం నేర్చుకోలేదు. ఈయనకు వైద్యం చేశాక అతడు తిరిగి హిమాలయాలకు వెళ్ళిపోవాలనుకుంటున్నాడు...." అన్నది కోమలి.

"ఈ విషయంలో ఆయన చాలా పట్టుదలగా వున్నారు.

ఎంత డబ్బయినా సాధించి తేగలనన్నారు. నువ్వు నాకు సాయం చెయ్యాలి—" అన్నది చంప.

కోమలి మెత్తబడలేదు. కాయకల్ప చికిత్స గురించి తప్ప మరే విషయంలోనైనా అడిగితే తను సాయపడగలనని చెప్పిందామె.

"పోనీ — నిన్న నువ్విచ్చిన మాత్రలు మరికొన్ని ఇప్పించు—" అన్నది చంప.

"ఆ మాత్రల నీ విధంగా మధ్యాంతరంగా వాడడం నీ భర్తకు ప్రాణప్రమాదం. మనిషి వారం రోజుల్లో పూర్తిగా నీరసించిపోతాడు. అయినా ఆ మాత్రలు నేను నీకివ్వలేను. నా భర్తకు ఎన్నో విధాల వైద్యం జరుగుతున్నది. అందులోని ఒక భాగం మాత్రమే ఈ మాత్రలు — అందువల్ల నువ్వీ విషయం గురించి ఇంక నన్నడక్కు. అది నీకూ నాకూ మంచిదికాదు—" అన్నది కోమలి.

చంప నిరుత్సాహపడింది.

"రేపట్నించి నువ్వు మా ఇంటికి కూడా రాకూడదు. ఎందుకంటే ఆయనింక బయటకు వెళ్ళరు. కాయకల్ప చికిత్సలో చివరిభాగం రేపట్నించే ప్రారంభంకానున్నది. ఆ తర్వాత రెండు మాసాల్లో ఆ ఫోటోలో మనిషిలాగై పోతారు—" అన్నది కోమలి.

చంప అదోలా కోమలివంక చూసి—"నీకు నీ భర్త ఇప్పటిలాగుంటే నచ్చలేదా?" అనడిగింది.

"ఎందుకు నచ్చలేదు? వివాహానికి ముందైతే అంత నచ్చలేదు. ఇప్పుడాయన మంచి మనసు తెలిసాక ఆయన కోసం నా ప్రాణాలైనా అర్పించే విధంగా ప్రేమిస్తున్నాను. అయితే మా జంట ఇలాగుండడం ఆయనకే

నచ్చలేదు. రూపం మార్పు విషయంలో పట్టుదల ఆయనదే!" అన్నది కోమలి.

"అదృష్టవంతురాలివి...." అన్నది చంప. ఆ తర్వాత ఆమె అక్కడ ఎంతోసేపు వుండలేదు. నిరుత్సాహంగా వెనక్కి తిరిగి వెళ్ళింది.

ఆ వీధిలో చంప వయసు వాళ్ళు చాలామంది వున్నారు. కానీ కోమలితో తప్ప ఆమెకు ఇంకెవరితోనూ స్నేహంలేదు. ఎందుకంటే ముసలి మొగుళ్ళు వున్నది వీరిద్దరికే!

భర్త వచ్చేవరకూ చంప దిగులుగా ఇంట్లో కూర్చుని వున్నది.

జీవితంలో తానేమి పోగొట్టుకున్నదో ఆమెకిప్పుడు అర్థమయింది.

శారీరక సౌఖ్యం స్త్రీకి మరీ అంత ముఖ్యంకాదు. సోంబాబు మానసికంగా కూడా ముసలివాడు. అతడామెను భార్యలాకాక కూతురిలా చూస్తాడు. కోటూ ఆప్యాయంగా పలకరించి చిలిపిగా నాలుగు మాటలాడి తను స్త్రీ అన్న విషయాన్ని మాటల్లో పదే పదే గుర్తుచేస్తూ—అప్పుడప్పుడు కాస్త దగ్గరగా తీసుకుంటూంటే చాలు!

అసలతడికా ధ్యాసే వుండదు. తన పనులు తను చేసుకుని పోవడమే! శారీరకంగా అవసరమనిపించినపుడు తప్ప అతడు భార్యను భార్యగా చూడలేదు.

నిన్నటి దినం సాయంత్రం నుండీ తనకు జరిగిన అనుభవాన్నామె మరువలేదు. ఆ అనుభవం శాశ్వతమయ్యే అవకాశం చేతికి చిక్కినట్లే చిక్కి మాయమయింది.

భర్త యింటికి రాగానే చంప జరిగిన విషయం

"డబ్బిచ్చినా వైద్యం చేయడన్నదా — ఇందులో
దో మోసం వుంది—" అన్నాడు సోంబాబు.

"అంటే?" అన్నది చంప.

"ముందు నేననుకున్నానూ — ఆ ముసలాయన మన
గ్గర్నుంచి డబ్బు గుంజడానికి ఏదో నాటకమాడు
న్నాడని అనుకున్నాను. కాయకల్ప చికిత్స గురించి
నకేదో నమ్మకం పుట్టించి ఆపైన మన దగ్గర్నుంచి
ద్యం పేరుమీద డబ్బు లాగవచ్చునని పథకం వేశా
నుకున్నాను. అయితే మనకు మనమే వెళ్ళి అడిగినా
ద్యం చేయనన్నాడు. ఏ వైద్యుడూ అలా ప్రవ
ంచడు. ఈ కాయకల్ప చికిత్సలో ఏదో విశేషముంది.
ది ప్రకాశరావుకు మాత్రమే యెందుకు పరిమితం
వాలి?" అన్నాడు సోంబాబు.

"మీరు తీసుకున్న ఒక్క మాత్ర ఎలా పనిచేసిందో
సి కూడా మీరింకా ఆ వైద్యాన్ననుమానిస్తు
న్నరా?" అన్నది చంప.

"అవును. అదీ నిజమే!" అన్నాడు సోంబాబు.

భార్యాభర్తలిద్దరూ ఆలోచనలో పడ్డారు. ఎంత
లోచించినా వాళ్ళకీ విషయమై తలాతోకా అంద
దు.

3

ఒక వారంరోజులు చంప, కోమలి కలుసుకుని
ట్లాడుకోలేదు. అప్పుడప్పుడు చంప ఎదురింటివైపే
స్తూండేది. కోమలి ఒక్కరోజు కూడా బయట కన
డలేదు. ఉండబట్టలేక ఒకరోజున చంప కోమలి ఇంటికి
ళ్ళింది.

తలుపులు ఓర వాకిలిగా వేసివుండడంవల్ల తట్టవలసిన అవసరం లేకపోయింది. చంప ఇంట్లో ప్రవేశించింది. అలికిడి ఏమీ వినిపించడంలేదు.

ఆమె పక్క గదిలోకి వెళ్ళింది. అక్కడ అందమైన మంచం. మంచంమీద ప్రకాశరావు. ఆయన మంచం మీద పడుకుని వున్నాడు.

ప్రకాశరావుని ఏదో దూరాన్నుంచి చూడడమేకానీ అంత దగ్గర్నుంచి చూడలేదామె! ప్రకాశరావు అలికిడికి కాబోలు చటుక్కున మూసి వున్న కళ్ళు తెరిచి—"ఎవరూ?" అన్నాడు.

"కోమలి లేదాండీ?" అన్నది చంప.

ప్రకాశరావు ఆమెను గుర్తుపట్టాడు—"నువ్వు ఎదురింటామెవు కదూ!" అంటూ ఆయన చటుక్కున లేచి కూర్చున్నాడు.

"అవునండి—" అంది చంప వినయంగా. ఆమె కళ్ళు కోమలికోసం వెతుకుతూనే ఆయన్నూ గమనిస్తున్నాయి.

ప్రకాశరావు జుత్తు తెలుపు రంగునుండి నలుపురంగుకు మారుతున్నట్లుంది. కొద్దిరోజుల క్రితం ముగ్గుబుట్టలా వుండేది. ఇప్పుడలా లేదు.

"కోమలి బాత్రూంకి వెళ్ళింది—" అన్నాడు ప్రకాశరావు.

చంపకు ఏమనాలో తెలియక అలాగే నిలబడింది.

"ఒక్కసారిలా వస్తావా అమ్మా—" అన్నాడు ప్రకాశరావు.

అప్రయత్నంగా చంప ఆయన్ను సమీపించింది.

అప్పుడు ప్రకాశరావు కంఠంలో ఆతురత ధ్వనిం

చింది—"నాకో చిన్న ఉపకారం చేయాలి నువ్వు—" అన్నాడాయన.

చంప ఆశ్చర్యంగా—"నేనా?" అన్నది.

"అవును. నేనో ఉత్తరం ఇస్తాను. అది పోస్టుచేసి పెట్టాలి—"

చంప ఆశ్చర్యం ఇంకా పెరిగింది. ఆయన ఉత్తరం తను పోస్టుచెయ్యడమేమిటి? కోమలి ఏం చేస్తుంది?

"అవకాశం వస్తే వివరాలు మళ్ళీ చెబుతాను. ఈ ఉత్తరం నేను పోస్టుచేయించినట్లు కోమలికి కూడా తెలియకూడదు. ఇది వ్రాసి నాలుగురోజులైంది ఎవరైనా దొరుకుతారా అని ఎదురుచూస్తున్నాను. మంచానికున్న రహస్యపుటరలో పెట్టాను—" అంటూ ప్రకాశరావు తలగడను తొలగించబోతూండగా దూరంగా అడుగుల చప్పుడు వినబడింది.

ప్రకాశరావు కంగారుగా—"అది వస్తోంది. ఎలాగో దాన్ని మభ్యపెట్టి ఒక్కసారి నా దగ్గరకు వచ్చి ఆ ఉత్తరం తీసుకుని వెళ్ళి పోస్టు చెయ్యాలమ్మా!" అని నెమ్మదిగా అనేటంతలో కోమలి ఆ గదిలోకి ప్రవేశించింది.

కోమలి చంపను చూస్తూనే ఆశ్చర్యపడి—"నువ్వా?" అంది.

చంప ఏమీ మాట్లాడలేదు.

ఇద్దరూ పక్క హాల్లోకి వెళ్ళి చెరో కుర్చీలోనూ కూర్చున్నారు.

"నేనిక్కడికి రావద్దన్నానా? ఎందుకు వచ్చావు?" అన్నది కోమలి.

"నీతో కబుర్లు చెప్పడం అలవాటైపోయింది. వుండ

బట్టలేక ఇలా వచ్చేశాను. తీరా చూస్తే గదిలో ఆయనున్నారు. నా అడుగుల చప్పుడు విని పలకరించి—నువు శాస్త్రుల్గారింటికి వెళ్ళావనీ ఇప్పుడే వస్తావనీ అన్నారు. అంతలో నువ్వు వచ్చావు—" అన్నది చంప.

"అంతేనా—ఆయనింకేమీ మాట్లాడలేదా?" అన్నది కోమలి.

"ఏం—అలా అడిగావు?" అన్నది చంప.

"ఆయనమీద మందుల ప్రభావం విపరీతంగా వుంది. ఇది సామాన్యమైన వైద్యంకాదు. ఆయన శరీర చర్మాలన్నీ పాతికేళ్ళకు పైగా వెనక్కు పోతాయి. జుత్తు నల్లబడుతోంది. చర్మంలో ముడతలు పోతాయి. దంతాలు ఇగుళ్ళలో బిగుసుకుంటాయి. ఎముకలు గట్టి పడతాయి. కండరాల చలాకీతనం పెరుగుతుంది. చూపు మెరుగవుతుంది. శరీరంలోని నరనరాన్నీ తీసుకున్నట్లయితే ఒకటి కాదు.... రెండు కాదు.... లక్షలకొద్దీ మార్పులు. ఈ రెండు నెలలూ ఆయన నరకం చూస్తాడని సదానందం అన్నాడు. కావాలని కోరి ఈ చికిత్సకు సిద్ధపడ్డారు. ఇప్పుడీయన ఒకరోజు తట్టుకోలేకపోతున్నారు. ఒకోసారి నన్ను అనుమానించి —"నువ్వు నన్ను చంపేయాలని పథకంవేశావు—" అంటున్నారు. ఒకోసారి నన్ను దగ్గరగా తీసుకుని — "దేవతలాంటి నిన్ను కోపంలో ఏమైనా అంటే ఆ పాపం నాదే—నువ్వు మాత్రం మనసులో పెట్టుకోకు—" అంటున్నారు. ఆయనతో వ్యవహారం నాకు చాలా ఇబ్బందిగా వుంటున్నది. రోజులు భారంగా గడుస్తున్నాయి...." అన్నది కోమలి.

"ఆయన ఆస్తి అంతా నువ్వు కాజేస్తావని ఆయన అనుమానమేమో!"

కోమలి నవ్వి—"ఆ అనుమానముండడానికి వీల్లేదు. యెందుకంటే ఆయన ఆ విషయంలో జాగ్రత్త తీసుకున్నారు—" అన్నది.

"ఎలా?" అన్నది చంప.

"డబ్బంతా ఆయన పేరుమీదనే వున్నది. బ్యాంకులో ఆయన తదనంతరం ఆ ఆస్తి ఆయన బిడ్డలకు చెందాలని నామినీగా తన పిల్లలనుంచారు. యెటొచ్చీ నేనూ నా జాగ్రత్త తీసుకున్నాను. ఆయన కాయకల్ప చికిత్సలో పడుచువాడిగా మారితే నన్ను నిర్లక్ష్యం చేయకూడదు. నాతోనే కాపురం చేయాలి. నన్ను వదిలిపెడితే నాకు నాలుగు లక్షలు చెల్లించుకోవాలి. ఆ విధంగా కాగితం వ్రాసి ఇచ్చారు. నాకో చెక్కు కూడా ఇచ్చారు. ఆ చెక్కుకు తేదీ వచ్చే సంవత్సరంలో వున్నది—" అన్నది కోమలి.

"అంతా తమాషాగా వుంది—" అన్నది చంప.

"అవును. ఈ విషయాలు నువ్వు ఎవరికీ చెప్పకు. మాకే గొడవలూ వుండవు. కాయకల్ప చికిత్స జయప్రదమవుతుందనీ మేమిద్దరమూ కలకాలం సుఖంగా కాపురం చేసుకుంటామనీ నేను నమ్ముతున్నాను. అందుకే అన్ని విషయాలూ రహస్యంగా ఉంచుతున్నాను—" అన్నది కోమలి.

7

చంప ఉత్తరం విషయం భర్తకు కూడా చెప్పలేదు. చెప్పడంవల్ల ప్రమాదముంది. ప్రకాశరావు కాయకల్ప చికిత్స పొందుతున్నాడు. ఆయనలో శక్తి పెరుగుతున్నదని భార్య అంటున్నది. అటువంటప్పుడు ఆయనతో తను చనువుగా ఎలా మాట్లాడగలిగిందీ అని సాంబాలుకు

అనుమానం వస్తుంది!

తనకు సంబంధించినంతవరకూ యెలా ప్రవర్తించినా పరాయి మగవాడి ప్రసక్తి వచ్చేసరికి మాత్రం ఎంత ముసలివారైనా స్త్రీ పట్ల అసలైన భర్తలా ప్రవర్తించ గలుగుతాడు.

కానీ ఆ ఉత్తరం ఏమిటి? అందులో ఏముంది? అందు లోని విశేషాలను రహస్యంగా ఉంచాలని ముసలాయన ఎందుకనుకున్నాడు?

ఈ ప్రశ్నలు చంపను వేధిస్తున్నాయి.

ఆ ఉత్తరం తన ద్వారా పోస్టు చేయించాలని ఆయన అనుకున్నాడు. తనమీద ఆయనకు ప్రత్యేకమైన ఆసక్తి ఏమీ లేదు. కోమలికి తెలీకుండా ఆ ఉత్తరం పోస్టు కావాలన్నది ఆయన ఆశయం.

ఆ ఆశయం నెరవేరిందా?

చంప ఆ ఇంటికి వెళ్ళాలని అనుకునేది! కానీ కోమలికి భయపడేది.

కోమలి సామాన్యమైన ఆడది కాదు. చూపులకు కనిపించేటంత అమాయకురాలూ కాదు. ఆమె చాలా తెలివైనది. తనకు రావద్దని చెప్పిందామె. వెడితే....?

ఒకసారి వెళ్ళింది చంప. గుమ్మంలోనే కోమలి ఎదురైంది. యెందుకొచ్చావ్—అన్నట్లు చూసిందామె.

"మీ యింట్లో పంచదార వుందా?"

చంపకు పంచదార అవసరంలేదు. ఆపద్ధర్మంగా అడిగిందామె.

"చూడు చంపా! ఆడదాన్ని ఒక్కర్తినీ ఇంట్లో వ్యవహారాలన్నీ చూసుకోలేక చస్తున్నాను. నా దుర దృష్టం నేను అనుభవిస్తాను. నీకు పంచదార అవసర

మైతే నా ఇల్లే దొరికిందా! ఈ వైద్యం వంతు ముగిసే దాక మా యింటికి రాకు. ఏమీ అడక్కు. మా ఇంట్లో ఏమీ వుండవు—" అన్నది కోమలి.

చంప చిన్నబుచ్చుకుంది. మళ్ళీ ఆమె ఇంటివైపు వెళ్ళలేదు. అయితే తన మనసులో బాధ మాత్రం వుండిపోయింది. ఆ ప్రకాశరావు తనెప్పుడూ మాట్లాడలేదు. ఆయన కూడా మర్యాదస్థుడు.

ఆయన ఏదో ప్రమాదాన్ని శంకిస్తున్నాడు. అందుకే ఉత్తరం వ్రాయాలనుకున్నాడు. ఆ ప్రమాదమేమిటో తనకు తెలియదు. కానీ ఆయన వ్రాసిన ఉత్తరం ఆయన్ను ప్రమాదంనుంచి రక్షించగలదు. ఆ విధంగా తనో అసహాయుడికి సాయపడగలిగివుంటే యెంతో తృప్తిగా వుండేది. కానీ ఆయనతో పాటు తనూ అసహాయురాలై పోయింది. అది చంపకు ఎంతో బాధగా వుంది.

ఆమె ఇంట్లోనే శ్రీనివాసుడి పటంముందు నిలబడి "భగవంతుడా—ఆ ప్రకాశరావుకు సాయపడే అవకాశం నువ్వు నాకివ్వలేదు. కనీసం నువ్వైనా సాయపడు—" అని రోజుకొకసారైనా వేడుకునేది.

8

తెల్లవారు ఝామున ఆయిదింటికి తలుపు తట్టిన చప్పుడుకాగా సోంబాబు భార్యను తట్టిలేపాడు.

"మీరు వెళ్ళండి—" అంది చంప మత్తుగా.

"నాకు కాళ్ళు కాస్త నొప్పిగా వున్నాయి. నువ్వు వెళ్ళి తలుపుతీద్దూ. ఈ సమయంలో తలుపు తడుతున్నారంటే బహుశా ఏ టెలిగ్రామైనా అయుండవచ్చు. టెలిగ్రాం విషయం తల్చుకుంటేనే నాకు కాళ్ళు

చేతులూ ఆడవు—" అన్నాడు సోంబాబు.

విసుక్కుంటూనే చంప మంచం దిగింది. వెళ్ళి తలుపు తీసేసరికి ఎదురుగా కోమలి చంపను చూస్తూనే ఒక్కసారి ఆమెను గట్టిగా కౌగలించేసుకుంది. చంప ఉక్కిరిబిక్కిరవుతూ—"ఏం జరిగింది?" అంది.

"కాయకల్ప చికిత్స జయప్రదంగా ముగిసింది—" అన్నది కోమలి.

"ఏమిటీ?" అన్నది చంప. ఆమె మత్తు పూర్తిగా వదిలిపోయింది.

"నిన్న రాత్రంతా నిద్రలేదు. సదానందం చెప్పాడు. "దేవుడిమీద భారంవేసి ఈ మందు ఈ రాత్రి మీ ఆయనచేత తినిపించు. ఆయన శరీరం దీనికి తట్టుకుంటే ఏ సమస్యా లేదు. తట్టుకోకపోతే మాత్రం కొత్త సమస్యలు వస్తాయి—" అన్నాడు. రాత్రంతా ఆయన నరకయాతన అనుభవించారు. ఆ బాధ చూడలేక పోయాను. ఇంత విషముంటే తినిపించు — చచ్చి పోతాను—అనికూడా అన్నారాయన.

అర్థరాత్రి రెండుగంటలకు కాబోలు ఆయన నిద్ర పోయారు. ఆ తర్వాత నాకూ నిద్రపట్టింది. సరిగ్గా ఓ గంటక్రితం ఆయన నన్ను లేపారు. యెలాగున్నారను కున్నావు. ఆయనలో వచ్చిన మార్పు చెప్పలేను. బుజ్జి తువ్వాయిలా ఇల్లంతా పరుగులు పెట్టారు. తనను చూసుకుని తనే నమ్మలేకపోతున్నారు. సదానందాన్ని దేవుడని పొగిడేస్తున్నారు. అంతా నా అదృష్టమన్నారు. ఈ సంతోషాన్ని నీతో పంచుకోవాలనుకున్నాను. కానీ ఆయన వదిలితేగా! ఎలాగో మంచిమాటలాడి యిలా వచ్చాను. ఈ రోజు ఉదయం మీ దంపతులిద్దరూ మా

యింటికి భోజనానికి రావాలి. తర్వాత ఆయన వచ్చి మీ వారికి చెబుతారు. వంట ప్రారంభించేస్తావని ముందుగా నేను వచ్చి చెబుతున్నాను—" అంది కోమలి.

చంప ఆమెవంక అసూయగా చూసింది. కోమలి అదేమీ గమనించే స్థితిలో లేదు. ఉత్సాహంగా తను చెప్పదల్చుకున్నది చెప్పి—వేగంగా సెలవుతీసుకుని వెళ్ళి పోయింది.

చంప తలుపులు వేసి లోపలకు నీరసంగా వెళ్ళింది.

"ఎవరూ?" అన్నాడు సోంబాబు.

"కోమలి...."

"కోమలి అంటే ప్రకాశరావు భార్యా?"

"ఊఁ" అని నిట్టూర్చింది చంప. పరాయి ఆడదాన్ని ఓ మగాడి భార్యగా గుర్తుంచుకోవడం ముసలివాళ్ళ లక్షణం. ప్రకాశరావు అంటే ఆ కోమలి మొగుడా అన్నవాడు అసలైన మగాడు. ఇప్పుడా ప్రకాశరావు భార్యవద్ద తన గురించి అలాగే అంటాడేమో? ఇప్పుడా ప్రకాశరావు ఎలా వున్నాడో? తను ఫోటో చూసిందిగా అలాగే వుంటాడా?

"ఎందుకు వచ్చింది?" అన్నాడు సోంబాబు.

చెప్పింది చంప. షాక్ తిన్నట్లు లేచి కూర్చున్నాడు సోంబాబు.

"నువ్వు నాతో వేళాకోళ మాడుతున్నావా?" అన్నాడు సోంబాబు.

"మనిద్దరిమధ్యా వేళాకోళం యెప్పుడైనా నడిచిందా?" అన్నది చంప.

సోంబాబు ఆమె మాటలకు దిగులుపడ్డాడు—

"అయాం సారీ చంపా? ఆ ప్రకాశరావులా నేనూ

పడుచుదనం సంపాదించలేక పోయానని నీకు బాధగా ఉందికదూ—నువ్వేం చేయమంటే అది చేస్తాను. ఆజ్ఞాపించు—" అన్నాడు.

చంప నొచ్చుకుంటూ—"నా అభిప్రాయం అది కాదండీ! ఆ ప్రకాశరావుగారు నిజంగానే యువకుడిగా మారిపోయాడట. అది ప్రదర్శించడంకోసమే గదా—మనని భోజనానికి కూడా పిలుస్తోంది కోమలి!" అన్నది.

అప్పటికి సోంబాబు వాస్తవంలోకి వచ్చాడు. ఇదెలా సాధ్యం? ప్రకాశరావు యువకుడిగా మారిపోయాడా?- ఇందులో ఏదో మోసం వుంది.

సరిగ్గా ఉదయం తొమ్మిది గంటలకు ఓ యువకుడు సోంబాబు ఇంటికి వచ్చాడు. అప్పుడు చంప లోపల ఉన్నది.

"నమస్కారం సోంబాబుగారూ!" అన్నాడతను. ఆ కంఠం ఎంతో గంభీరంగా ఉన్నది. మనిషి కూడా ఎంతో దృఢంగా ఉన్నాడు.

"ఎవరండీ మీరు?" అన్నాడు సోంబాబు.

"ఎదురెదురు ఇళ్ళవాళ్ళమైనా మన పరిచయం చాలా స్వల్పం. డబ్బుతో నేను వయసును కొనుక్కోవడంవల్ల నా రూపం మారిపోయింది. అందుకే మీరు నన్ను గుర్తించలేకపోయారు. నా పేరు ప్రకాశరావు. మీ భార్య స్నేహితురాలు కోమలికి భర్తను. ఈ పూట మీరు మా యింట్లో విందుకు రావాలి. వేరే యెవ్వర్నీ ఆహ్వానించడంలేదు. సరిగ్గా పదిగంటికల్లా మీరు మా యింటికి వచ్చేయాలి...." అన్నాడా యువకుడు.

సోంబాబు ఆశ్చర్యంగా ప్రకాశరావువంక చూస్తూ-

"మీరు....మీరు....ప్రకాశరావుగారా! ఇది నేను నమ్మలేకుండా వున్నాను...." అన్నాడు.

ప్రకాశరావు క్లుప్తంగా తనకు జరిగిన కాయకల్ప చికిత్స గురించి చెప్పి-"ఈ విషయమై ఎక్కువ ప్రచారం జరుగడం సదానందాని కిష్టంలేదు. అందువల్ల ఈ విషయాన్ని మేము రహస్యంగానే వుంచదల్చుకున్నాం. కొంతమందయితే నా భార్య పరాయి పురుషుడితో తిరుగుతున్నదని భావన కూడా పొందవచ్చు. భర్తనైన నాకు ఏ అనుమానమూ లేనప్పుడు యెవరేమనుకుంటే నాకేం? అయినా మేమిక్కడ ఎక్కువ కాలం వుండం. కొద్ది నెలలు అంతే! ఆ తర్వాత మరో ఊళ్ళో కొత్త జీవితం ప్రారంభిస్తాము...." అన్నాడు.

సోంబాబు ఆయన్ను ఎన్నో అడగా లనుకున్నాడు. కానీ నోట మాటరాలేదు. యెలాంటివాడు యెలాగై పోయాడు? ఇది కలా, నిజమా?

అతడి ఆలోచనలెలా వున్నప్పటికీ సరిగ్గా పదయ్యే సరికి భార్యాభర్తలిద్దరూ తెమిలి యెదురింటికి వెళ్ళి పోయారు. ఆ రోజు తన ఆఫీసుకు సెలవు దినం కావడం తన అదృష్టమని అనుకున్నాడు సోంబాబు.

ప్రకాశరావు సోంబాబుతో చాలా సరదాగా మాట్లాడాడు. ఇప్పుడు ప్రకాశరావు, కోమలిల జంట చూడ ముచ్చటగా వున్నది.

ప్రకాశరావు సోంబాబుకు చాలా విశేషాలు చెప్పాడు. యువకుడిగా వున్నప్పటి తన ఫోటో చూపించి—"నేను తిరిగి ఇలా మారగలగడం అద్భుతం కదూ!" అన్నాడు.

"అవును. ఈ అద్భుతాన్ని సాధించిన ఆ సదానందం గారిని చూడాలని వున్నది—" అన్నాడు సోంబాబు.

ప్రకాశరావు తమాషాగా కళ్ళు చిట్లించి—"ఆ సదానందాన్ని నేనే చూడలేదు. మీరెక్కడ చూడ గలరు?" అన్నాడు.

"మీరు చూడలేదా?" అన్నాడు సోంబాబు ఆశ్చ ర్యంగా.

"మా వ్యవహారమంతా ఉత్తరాలమీద నే నడిచింది. మందులుకూడా పోస్టులో నే! గుణం ఏ విధంగా వున్నదీ పోస్టులో నే రాసేవాళ్ళం! ఆ వైద్యం జరుగుతున్నంత కాలం నేను నా భార్యనెంతలా మాషించానో, యెలా వేధించానో, యెన్నివిధాల అనుమానించానో లెక్కలేదు. ఆ దేవత అన్నింటికీ కిమ్మనకుండా సహించింది—" అన్నాడు ప్రకాశరావు.

సోంబాబుకు మొత్తం వ్యవహారమంతా ఆశ్చర్యంగా వున్నది. కానీ అతడి చిక్కుముడి మరీ జటిలమవుతున్నదే కానీ విడడంలేదు.

విందు భోజనం అద్భుతంగా ఉన్నది. అందరూ సంతోషంగా భోజనం చేశారు. భోజనాల అనంతరం మగవాళ్ళిద్దరూ హాలులోకి—ఆడవాళ్ళు పడక గదిలోకీ నడిచారు.

"రా—ఇలా మంచంమీద కూర్చుందాం—" అన్నది కోమలి.

ఆమె వెళ్ళి మంచంమీద కూర్చుంది. అన్యమనస్కంగా వున్న చంప కాస్త వెనుక పడింది. ఆమె ఈ లోకంలోకి వచ్చేసరికి యెదురుగా మంచం....మంచంమీద కోమలి.

ఒక్కసారి చంప మెదడులో ఏదో మెరిసినట్లయింది. ఆ రోజు ప్రకాశరావు ఇదేవిధంగా మంచంమీద కూర్చుని వున్నాడు. తనను పిలిచాడు. కోమలికి తెలియ

కుండా ఏదో ఉత్తరం పోస్టు చెయ్యమన్నాడు. కానీ అంతలోనే కోమలి వచ్చేయడంవల్ల ఆ ఉత్తరం తనకివ్వ లేకపోయాడు.

ఆ ఉత్తరంలో ఏముంది?

ఆ ఉత్తరం ఆయన పోస్టు చేశాడో లేదో!

అప్పట్లో ఆయనకు కోమలిమీద అనుమానముండేదని ప్రకాశరావు తనే చెప్పాడు. తన అనుమానాన్ని ప్రకాశరావు యెవరికి చెప్పాలనుకున్నాడు? ఏమని చెప్పా లనుకున్నాడు? చెబితే ఏమి జరిగేది? ప్రకాశరావు. కాయకల్ప చికిత్స ఆగిపోయేదా?

అసలు ఆ సదానందం యెవరు?

“ఏమిటో తెగ ఆలోచిస్తున్నావు....” అన్నది కోమలి.

చంప చకచకా నాలుగడుగులు వేసి మంచంమీద కూర్చుని—“మీ యింట్లో జరిగిన అద్భుతం నా మతి పోగొట్టేసింది....” అన్నది.

కోమలి గర్వంగా నవ్వింది.

“కాస్త వక్కపొడి ఇస్తావా?” అన్నది చంప.

“తప్పకుండా....” అంటూ కోమలి లేచి వంటింట్లోకి వెళ్ళింది.

సరిగ్గా ఆ సమయాన్ని వినియోగించుకోవాలనుకుంది చంప. ప్రకాశరావు తనకు ఇవ్వాలనుకున్న ఉత్తరం మంచానికున్న రహస్యపుటరలో దాచానని అన్నాడు—అందుగురించి ఆయన అప్పుడు తలగడా పైకి ఎత్తబో తూండగా కోమలి వచ్చింది.

చంప చటుక్కున తలగడా ఎత్తింది.

“ఏమోయ్ చెక్కబుక్కు కావాలోయ్..” అంటూ

మంచం సమీపించిన ప్రకాశరావు చంపను చూసి—"అయాం సారీ—కోమలి ఇక్కడ లేదా?" అని ఆగి పోయాడు.

ఎత్తిన తలగడను అలాగే పట్టుకున్నది చంప.

ఈయనకిప్పుడు ఆ గతం గుర్తున్నదా? ఉత్తరం గురించి అడిగితే ఏమని చెబుతాడు?

ఉత్తరం గురించి ఆయన్ను అడగాలా అడక్కూడదా అని మథనపడుతుండగానే కోమలి అక్కడకు వచ్చేసి తక్కపొడి డబ్బా చంపకు అందించి—"మీకేం కావాలండీ—" అన్నది.

"చెక్కు బుక్కు...."

"దేనికి?"

"సోంబాబుగారికి అర్జంటుగా అయిదువందలు కావాలిట. ఇంట్లో అంత డబ్బు లేదుకదా—చెక్కు రాసిస్తానన్నాను. ఈ వేళ ఆయనాఫీసుకి తే సెలవుగానీ బ్యాంకు హాలిడే కాదు కదా—" అన్నాడు ప్రకాశరావు.

చంపకు సిగ్గుతో వళ్ళు కుంచించుకుపోయింది. అసలే తన భర్త ముసలివాడు! కాయకల్ప చికిత్సకు అవకాశం లేనివాడు! అపైన ప్రకాశరావువద్ద అప్పు అడిగాడు.... అదీ వాళ్ళు తమను విందుకు పిలిచినపుడు....ఛీ....ఛీ ఎంత లేకిమనిషి!

చంపకు కోపం, జుగుప్స ఒకేసారి కలిగినా నిగ్రహించుకుంది.

కోమలి భర్తకు చెక్కు బుక్కు ఇచ్చింది. అది తీసుకుని ప్రకాశరావు గదిలోంచి వెళ్ళిపోయాడు. ఆ తర్వాత చంప అక్కడ ఎంతోసేపు లేదు.

ఆ యువక దంపతులమధ్య తను యెంతోసేపుండ

రాదని ఆమె గ్రహించింది.

భార్యాభర్తలిద్దరూ ప్రకాశరావు దంపతులను అభినందించి, ధన్యవాదాలు చెప్పి అక్కణ్నించి బయటపడి ఇంటికి వెళ్ళగానే చంప తన కోపాన్నంతటినీ భర్తమీద వెళ్ళగక్కింది.

సోంబాబు చిరునవ్వుతో ఆమె తిరస్కారాన్ని స్వీకరించి— "నేను కొత్త విశేషం తెలుసుకున్నాను. నీకు కోపం తగ్గితే అది చెబుతాను ..." అన్నాడు.

చంప కోపం వెంటనే తగ్గిపోయింది.

అప్పుడు సోంబాబు స్వరం తగ్గించి — "ఆ ప్రకాశరావూ ఈయనా ఒకడు కాదు. కోమలి ఏదో నాటకమాడుతోంది. కాయకల్ప చికిత్స పేరు చెప్పి భర్తను చంపేసి ఆ స్థానంలో ఓ కుర్రాణ్ణి వుంచి వాడే తన భర్త అని చెప్పుకుంటోంది—" అన్నాడు.

చంప ఆశ్చర్యంగా— "నిజంగానా?" అంది.

"అవును. ఘంటసాల కంఠం పాతికేళ్ళప్పుడు ఎలా ఖంగుమన్నదో—యాభయ్యో ఏటకూడా ఆదేవిధంగా వున్నది. ప్రకాశరావు గొంతులో ఇప్పుడు చాలా మార్పు వినవస్తున్నది. నాకాయన గొంతు బాగా గుర్తు—" అన్నాడు సోంబాబు.

"ఏడిసినట్లుంది. మా నాన్నగారి గొంతు పదేళ్ళలో పూర్తిగా మారిపోయింది. గొంతునుబట్టి రూపాలను కాదనలేము—" అన్నది చంప.

"అందుకేగా నేను ప్రకాశరావును అప్పు అడిగింది.." అన్నాడు సోంబాబు ఏదో రహస్యం చెబుతున్నవాడిలా. "మనకు డబ్బేమీ అవసరంలేదు. కానీ ప్రకాశరావు విషయంలో నాకేదో అనుమానముంది-మనిషి మారాడని!

బ్యాంకులో ఆ ప్రకాశరావుకు అకౌంటుంది. అదే అకౌంట్ ఇప్పుడూ వున్నదా? ప్రకాశరావు సంతకంలో మార్పేమీ లేదా? బ్యాంకు వాళ్ళు సంతకంలో యే మాత్రం మార్పు వచ్చినా ఇట్టే పట్టేస్తారు...."

భర్త అనుమానం చంపలో చాలా ఆలోచనలు రేపింది.

సోంబాబు బ్యాంకుకు వెళ్ళి అరగంటలో తిరిగి వచ్చేశాడు.

అతడికి డబ్బు దొరికింది. ప్రకాశరావు అకౌంట్ ఏణ్ణర్ధం నుంచి కొనసాగుతున్నది. సంతకం కూడా సరిగా వున్నట్లే లెక్క! థర్డు పార్టీ చెక్కు కావడంవలన గుమస్తా చెక్కుమీది సంతకాన్ని వెరిఫైచేసి సంతృప్తిగా తలాడించాడు.

"ఈ కొత్త ప్రకాశరావు ఫోర్జరీలో ఆరితేరిన వాడేనా అయుండాలి. లేదా అతడు నిజంగానే ప్రకాశరావు అయుండాలి—" అన్నాడు సోంబాబు.

9

"హలో — సోంబాబుగారూ — ఈ రోజే మా ప్రయాణం—" అన్నాడు ప్రకాశరావు, సోంబాబును ఆప్యాయంగా పలకరిస్తూ.

అప్పటికి ప్రకాశరావు యువకుడై అయిదు నెలలు దాటింది. వాళ్ళూరు మారడానికి ప్రయత్నిస్తున్నట్లు సోంబాబుకు తెలుసు.

ఆ వీధిలో కోమలి పెద్ద సంచలనం కలిగించింది మొదట్లో! ఒక ముసలివాడి అందాల పడుచు భార్య ఆమె! అయితే ఆమె గుమ్మం దాటి బయటకు వచ్చేది కాదు. సాధారణంగా భర్తతోతప్ప కనబడేది కాదు.

ఆమెలో ప్రత్యేకంగా ఆడవాళ్ళెవ్వరూ స్నేహం చేయ లేదు. ఒకే గూడుపక్షులు కావడంవల్ల చంప కోరి ఆమె స్నేహం చేసింది.

క్రమంగా కోమలి ఉనికిని అంతా పట్టించుకోనడం మానేశారు.

ఇప్పుడు కోమలి ఓ యువకుడితో కనబడుతున్నది. అతడామెకు భర్త అని చెప్పుకుంటున్నది. ప్రకాశరావు కాయకల్ప చికిత్సవల్ల యువకుడుగా మారాడని చంప సాక్ష్యం ఇస్తున్నది. ఆమె సాక్ష్యాన్ని కొందరు ఎంతో హాస్యాస్పదంగా తీసుకున్నారంటే ఒక పూట చంప ఒంటరిగా బజార్నించి తిరిగివస్తూండగా ఓ యువకుడు యెదురై — "నన్ను గుర్తుపట్టలేదుటే చంపా! నీ భర్తను కాయకల్ప చికిత్సతో ఇలా మారిపోయాను. ఇంటికి పోదామా — హోటలుకు పోదామా —" అని అడిగాడు.

చంప భ్రమాన్పడిపోయింది. అయితే ఈ మాట భర్తకు చెప్పుకోలేదు. ఒంటరిగా బయటకు వెళ్ళడం మానేసింది. కోమలి కథలో చంపకూ కొంత పాత్ర వున్నదని కొందరు అనుమానించారు. అయితే కోమలికి ఎటువంటి ప్రమాదమూ వాటిల్లలేదు. ఆమె జీవితం బాగానే వున్నది. ఆమెకూడా ఉత్సాహంగా కనబడుతున్నది.

ఇప్పుడు వాళ్ళు వెళ్ళిపోతున్నారు. వాళ్ళను చంప, సోంబాబు భోజనానికి పిలిచారు. కోమలి తన ఫర్నిచర్ నంతా అమ్మేసుకున్నది. మంచం ఒక్కటీ ఉచితంగా చంపకు బహుమతిగా ఇస్తున్నానంది.

చంప ఆశ్చర్యపోయింది.

ఆ మంచం అందమైన మంచం. బజార్లో కొనుక్కోవా లంటే వెయ్యి రూపాయలకు తక్కువవుండదు. అంత

ఖరీదైన మంచం కోమలి తనకు ఊరికనే....

చంప కళ్ళు చెమ్మగిల్లాయి — "నీకు నామీద ఇంత అభిమానమెందుకు?" అంటూ ఆమె రెండు చేతులూ పట్టుకుంది.

కోమలి అదోలా నవ్వి—"నీవు కోరినది నీకు ఇవ్వలేకపోయాను. కనీసం గుర్తుగా ఈ మంచమైనా వుంటే అదో తృప్తి నాకు—" అన్నది.

ఆ రోజే కోమలి, ప్రకాశరావు వెళ్ళిపోయారు. తనకు బాగా దగ్గర బంధువులు వెళ్ళిపోయిన అనుభూతి పొందింది చంప. భార్యాభర్తలిద్దరూ స్టేషనుకు వెళ్ళి ఆ దంపతుల్ని సాగనంపి వచ్చారు.

10

ఇంటికి తిరిగివచ్చేక సోంబాబు పేపరు చూసుకుంటూంటే—కొత్త మంచంమీద పక్క వేయబోయింది చంప.

అప్పుడామెకు ఆ మంచం .... మంచంమీద ముసలి ప్రకాశరావు తనకు ఉత్తరం ఇస్తానంటూ తలగడ ఎత్తడం గుర్తువచ్చింది.

ఆ ఉత్తరం పోస్టుకాలేదా—ఇంకా మంచంలోనే రహస్యపుటరలోనే భద్రంగా వుందా? ఉత్తరం వున్న విషయం కోమలికి తెలుసా?

చంప తలగడ ప్రాంతంలో వెతికింది. కాస్త కష్టపడితే ఆమెకో చిన్న రహస్యపుటర దొరికింది. అది మంచానికి పక్కనుండే బలమైన కమ్మీలో వున్నది. రహస్యపుటర వున్నదని తెలిస్తే తప్ప దాన్ని కనుక్కోవడం కష్టం.

అందులో మూడు డైరీలు....ఒక కవరు వున్నాయి.

కవరు ఆతికించి అడ్రసు వ్రాసి వున్నది. యెవడో సూర్యారావు పేరిట వ్రాయబడి వున్నదా చిరునామా!

చంప చేతులు వణికాయి. సందేహంలేదు .... ఈ ఉత్తరాన్నే ప్రకాశరావుగారు పోస్టు చేయాలనుకున్నది.. మరి ఆ తర్వాత ఇది పోస్టు చేయవలసిన అవసరం కలుగ లేదా? ఈ ఉత్తరం ఇందులోనే ఎందుకుండిపోయింది? ప్రకాశరావు దీని విషయం విస్మరించాడా? నిర్లక్ష్యం చేశాడా?

ఒక్క క్షణం తటపటాయించి చంప ఆ ఉత్తరాన్ని చదివింది.

"డియర్ సూర్యారావ్!

నేను మళ్ళీ పెళ్ళిచేసుకొని నీవంటి ఆప్త మిత్రులకు కూడా దూరమయ్యాను. నా పడుచు భార్యకు అన్యాయం జరక్కూడదని నేను కాయ కల్ప చికిత్సకు పూనుకున్నాను. ఇంతవరకూ అంతా బాగానే జరిగింది. కానీ కొద్దిరోజులుగా నాలో అనుమాన పిశాచం బయల్దేరింది. కారణం చెప్ప లేను. నా కాయకల్ప చికిత్స ఏ తేదీకి పూర్తవు తుందో ఇందులో రాస్తున్నాను. ఆ తర్వాత నువ్వి క్కడికోసారి నన్ను చూడ్డానికి రా. నన్ను చూడ గానే నీకు కాయకల్ప చికిత్సలో మోసం జరి గిందో లేదో తెలిసిపోతుంది. ఈలోగా నువ్వి క్కడికి రావద్దు...."

ఉత్తరం చివర సంతకం వున్నది. కాయకల్ప చికిత్స ముగిసే తేదీ కూడా వున్నది.

చంప ఆశ్చర్యంగా — "ఏమండీ—" అని ఓ కేక పెట్టింది.

ఒక్క పరుగున లోపలకు వచ్చాడు సోంబాబు. చంప అతడికి ఉత్తరాన్ని చూపించింది. ఉత్తరంతో పాటు డైరీలు కూడా చదివాడు సోంబాబు.

అందులోని విశేషాలు సోంబాబుకు బాగా ఆశ్చర్యం కలిగాయి.

ప్రకాశరావు కోమలిని పెళ్ళిచేసుకున్నప్పట్నించీ మొత్తం వ్యవహారమంతా రహస్యంగా వుంచాడు. కాయకల్ప చికిత్స నతడు పూర్తిగా నమ్మాడు. అందుకే తన వాళ్ళకు దూరంగా వుండాలనుకున్నాడు. ఈ ఊరికి వచ్చేక అతడు ఎన్నడూ బ్యాంకుకు వెళ్ళలేదు. తన రూపం మారితే తర్వాత బ్యాంకువాళ్ళు అనుమానిస్తారని అతడి భయం. అన్ని వ్యవహారాలూ కోమలి స్వయంగా చేసేది. అకౌంట్సు ఓపెన్ చేయడం దగ్గర్నుంచి అతడన్నీ ఇంటి దగ్గర్నుంచే చేశాడు.

కాయకల్ప చికిత్స ప్రారంభమైన రెండు రోజుల్లో అతడికి భార్యమీద అనుమానం ప్రారంభమైంది. తన కివ్వబడుతున్న మందు తాత్కాలికంగా మగవాడిని రెచ్చగొట్టేదనీ—శక్తిలేని ముసలివాడు అలాంటి మందు మింగితే కాలక్రమేణా ప్రాణ ప్రమాదానికి గురవుతాడనీ అతడు అనుమానించాడు. అప్పుడతడి బుర్ర పనిచేసింది. అకౌంట్సు తన పేరుమీద కాక, తన స్పెసిమెన్ సిగ్నేచర్ లో కాక ఏ సదానందం పేరునో, అతడి సంతకాలలో ఓపెన్ అయినవేమోనని అనుమానం కలిగింది. అప్పుడతడికి ఓ రోజు స్నేహితుడికి ఉత్తరం వ్రాసి కోమలికి తెలియకుండా పోస్టు చేయించాలనుకున్నాడు. వీలుపడలేదు.

"ఆ కాయకల్ప చికిత్సను పరీక్షించడానికి ముందు

నుంచీ నేనొక ఉపాయం పన్నాను. అది బహుశా ఫలించవచ్చు...." అన్న వాక్యాలు డైరీల్లో చాలా తరచుగా వాడబడ్డాయి. ఆ ఉపాయమేమిటో వ్రాయబడలేదు.

ఉత్తరం వ్రాసిన తేదీ తర్వాత నుంచి డైరీలోకూడా ఏమీ లేదు.

"ఆ కోమలి నరహంతకి! కాయకల్ప చికిత్స పేరు చెప్పి భర్త ప్రాణాలుతీసి పరాయి మగాడితో లేచి పోయింది—" అన్నాడు సోంబాబు.

"ఇప్పుడేం చేస్తారు?" అన్నది చంప.

"నేను ఆ సూర్యారావును కలుసుకుని ఈ డైరీలు, ఉత్తరం అందజేసి జరిగింది చెబుతాను...." అన్నాడు సోంబాబు.

చంప మనసులో చాలా బాధపడింది. కోమలి తనకు అభిమానంతో మంచాన్నిచ్చింది. అందులో తనీ ఉత్తరం చూసింది. కోమలి ఇచ్చిన మంచం ఆమెకే ప్రమాదకారిగా తయారవుతోంది. వద్దని భర్తకు చెప్పలేదు. ఓ కులటను క్షమించమని భర్తను కులస్త్రీ అడిగితే—అది కులట కావటానికి మించిన నేరం!

సోంబాబు స్వంత డబ్బు ఖర్చుపెట్టుకుని సూర్యారావు ఇంటికి వెళ్ళాడు. సూర్యారావును చూడగానే అతడు ఆశ్చర్యపోయాడు.

సూర్యారావు—ఇప్పుడు యువకుడిగా మారిన ప్రకాశరావుకు ముసలివేషం వేసినట్లు వున్నాడు. ఆయన సోంబాబు చెప్పినదంతా విని—"ఆఖరికి నేను చెప్పినట్లే జరిగింది. కాయకల్ప చికిత్స అంటే నిన్ను చంపేసి యే పడుచువాడో నీ యువక రూపాన్ని మాస్కు—గాల్

తయారు చేసి పెట్టుకుంటాడని వాడితో అన్నాను. అలాంటి మోసం జరక్కుండా వాడికి నేను తప్పు ఫోటో చూపించాను. అప్పుడు వాడు కనీసం నాకులా చెలామణీ కాలేదు—అని వాడు తృప్తిపడ్డాడు....” అన్నాడు.

“అది నిజమే! వాడు మీరు చిన్నతనంలో యెలా వుండేవాళ్లో అలాంటి మాస్కు ధరించి కొంతకాలం ప్రకాశరావుగారిగా చెలామణీ అయిపోయాడు. దీన్ని బట్టి వాడు మోసగాడని తెలిసిపోతోంది. హంతకుడని కూడా అర్థమవుతోంది. మీరు వాడినీ....ఆ కోమలినీ కూడా పట్టించి నేరం ఋజువుచేసి మీ స్నేహితుడి ఆత్మకు శాంతి కలిగించండి....” అన్నాడు సోంబాబు ఆవేశంగా.

“ఆ అమ్మాయి కోమలి ఇంతకూ ఎందుకు సిద్ధపడిందంటావు.... నా అభిప్రాయంలో హత్యల్ని మించిన నేరం ముసలి వయసులో పడుచుపిల్లను పెళ్ళిచేసుకోవడం. అటువంటి ఘోరం చేసినవాడికి కలాంటి శాస్తే జరగాలి. మీరేమీ బాధపడకండి....” అంటూ సోంబాబు ఎదురుగానే ఆ సమాచారాన్ని తగులబెట్టాడు సూర్యారావు.

సోంబాబు వెనక్కు తిరిగి వెళ్ళాడు. కానీ భార్యకు సూర్యారావు అన్నమాటలు చెప్పలేదు.

—:అయిపోయింది:—